

רביאלוף (מיל.) צבי צור הנהיג ב...ורד שיטת תשלום השוחד.

ב...ורד אין שחיתות — אולם הכשלון הכלכלי מסמר שיעור! סיכמו חברי ועדת-הכספים של הכנסת בי דצמבר 1971 את דיוניהם בפרשת התי-מוטטות של החברה הממשלתית ורד, שאז הסתכמו הפסדיה בסכום של 84 מיל-יון ל"י בלבד.

היומרות ותאוות ההתפשטות של חברת רד לא היו בשום יחס לכוחות הפי-נאנסיים והמנהליים שלה, וזו הסיבה ל-כישלון הסביר או שרהחקלאות.

כל הסיפורים על שחיתות בורד מצויצים מן האצבע וחסרי שחר, אמר אותו שר-חקלאות לפני שבועיים מעל דוכן הכנסת. לא נעשו מעשי שחיתות בורד, אמר לפני שבועיים גם מבקר-המדינה הד"ר ארנסט נבנצאל, בהופיעו בסני ועדת הכס-פיים של הכנסת בנושא הדו"ח שהגיש על חברת ורד.

השבוע הסתבר למתע כי כולם שיקרו, או לא גילו את כל האמת.

ייתכן שהאמת גם לא היתה מתגלה לעולם לולאי טרח אלמוני מעובדי מקורות, חברת האם של ורד, לצלם כמה מסמכים מארכיון החברה, להפיץ אותם בין עיתוני ישראל וחברי ועדת-הכספים של הכנסת. לפתע, אולי בפעם הראשונה בחולדות ה-מדינה, נמצאו הוכחות ממשיות שחברה

צחוק, צחוק, אבל...

רביאלוף (מיל.) צבי ("צ'רה") צור, מי שהיה יו"ר מועצת המנהלים של חברת ורד בתקופה בה שקעה בהפסדים של עשרות מיליוני ל"י, חלקם בעקבות עיסקות שוחד מפוקפקות, מסרב למסור לוועדת הכספים של הכנסת פרטים על "השיטה" צור, כיום עוזרו המיוחד של שר-הביטחון, ממונה על תקציבים של מיליארדי ל"י.

עכשיו הוא מתחמק מלדווח

לכנסת על השחיתות שנושפה

מכתב המלצה למכס, להעניק לו זכויות חושב חוור, למרות שגנדר מהארץ תוך פה קצרה מהנקוב בחוק, וזאת, משום שגורש מניגריה בגלל פעולה שנעשתה ב"אישור הממשלה".

כך נאספו בתיקי חברת מקורות המיסמכים המרשיעים המעידים על מתן השוחד, ש" ביחד עם העתקי מברקים שנשלחו מני-גריה לישראל ומישראל לניגריה בעת מני-התגלתה הפרשה, והכוללים שמות צופן והוראות מפורטות איך להערים על של-טונות ניגריה החוקרים בפרשת, היוו הו" כחה ניצחת על מעשי שחיתות וסיאוב שנעשו בידיעה ממשלת ישראל ובאישורה.

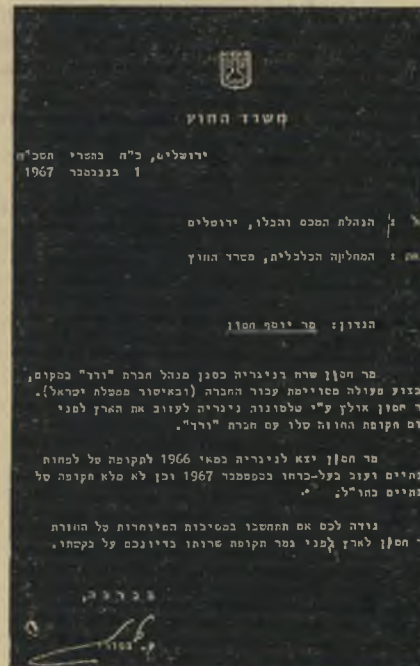
כ תוצאה מחשיפת פרשיות הש-

חיתות, הפכה פרשת ורד לנוראה יו" תר מפרשיות נתיבי נפט ואוטוקארט, שכן הסתבר שכאן לא רק שולמו באופן רש" מי שלמונים על-ידי חברה ממשלתית, אלא שחלק ניכר מסקריי החברה, שהיו מעור-רים בפיסקות השוחד, יכלו לקחת לעצמם חלק ניכר ממה שנועד לתשלומי השוחד. למרות הגילויים והעובדות הברורות ו-המרשיעות, ניסו אנשי המערך לחסות על האשמים והאחראים לעיסקות מזוהמות

שוחד

באישור הממשלה

הובאו להתמוטטותה. זמן קצר אחרי מלחמת ששת הימים, גילו שלטונות ניגריה פרשת מתן שוחד על-ידי חברת ורד לאחד הפקידים הב" כירים בממשלה בסכום של כמיליון דולאר, לשם קבלת עבודה. בעקבות פרשה זו החליטו השלטונות הניגריים לגרש מאר-צם את יוסף חסון, סגן מנכ"ל ורד בני-גריה, חסון, 50, שהיה כלכלן במקורות לפני שהגיע לו"ד, נאלץ לחזור לישראל. כיוון שחזר לישראל בטרם הסתיים חו" זהו עם ורד, לא יכול היה חסון לנצל את זכויות החושב החוזר שהיו ניתנות לו אילו היה נשאר בניגריה וחוזר מאוחר יותר. הוא פנה למשרד-החוזר וזה נתן לו תשלומי השוחד על-ידי חברת ורד לשם הגשת עבודת פרחו החל מאוגוסט 1965. באותה תקופה מונה רביאלוף (מיל.) צבי צור, שהתפרסם מרשימת רפ"י לכנסת, כמנכ"ל מקורות, ובתוקף זה הפך להיות יו"ר מועצת המנהלים של ורד. לידו כיהן או כמנכ"ל ורד אביגדור מנדלסון, מהני-דס בחברת ורד בניגריה, שתוך זמן קצר הפך מפקיד במשכורת צנועה לאיש אמיד ובעל אמצעים מרובים. צור ומנדלסון רצו להוכיח בכל מחיר את הצלחתם, סיבכו את ורד בעבודות בהיקף של עשרות מיליוני דולארים, ש-חלקם הושג באמצעות תשלומי שוחד. תוך תקופה קצרה הם סיבכו את החברה

באישור הממשלה

מיסמן זה, שנכתב על נייר רשמי של מיס" רד-החוק, מעיד כי הפעולה שביצע יוסף חסון עבור חברת ורד, ושנגלתה נאלץ על-ידי שילטונות ניגריה לעזוב את המדינה, נעשתה באישורה של ממשלת ישראל.

ממשלתית שילמה במדינות זרות שוחד במיליוני דולארים באישור הממשלה, כי חלק מהמדיניות להשיג חווי עבודה ל-חברה.

חברת ורד הוקמה ב-1960, כחבר-

ת רת בת של חברת המים הישראלית מקורות, כדי לבצע עבודות עפר וחיפוש מים בחו"ל ועל ידי כך לנצל ידע יש-ראלי רק בתחום זה.

בחמש השנים הראשונות לקיומה פעלה החברה בהיקף מוגבל באפריקה. מסתבר שכבר מראשית קיומה היו מנהליה נאל-צים להשיג עבודות על-ידי תשלומי שר-חד לאנשים הקובעים במדינות בהן פעלו.

מכיוון שהחברה היתה חברה ממשלתית ומכיוון שהיה צורך במטבע זר רב מקופת המדינה, הובאה ההחלטה העקרונית אם לשלם שוחד בסכום של מיליון דולאר או לא. להכרעה כמה משרי הממשלה, אותה תקופה היו לוי אשכול שרהאוצר, משה דיין שרהחקלאות וגולדה מאיר שרתי החוק. שלושתם הכריעו בעד התשלום.

המנהל השותף האחראים הישירים להגמלת הפסדי החברה, ולחיפוי על מעשי שחיתות. זאב קריב, מנכ"ל חברת מקורות, שורד היתה חברת-בת שלה, אחד

צו הגירוש

זה הגיליון ה" מיוחד של העי" תון הרשמי של הרפובליקה של ניגריה מיום 22 בספטמבר 1967, בו פורסם צו הגירוש נגד יוסף חסון, מי שהיה סמנכ"ל חברת ורד בניגריה. צו הגירוש קובע שעל יוסף חסון תיאסר בעתיד הכניסה לניגריה.

אלה, שבהם נמצאים כמה אישים בכירים ביותר מצמרת המערך, בעיקרו נועד נסיון החיפוי והטשטוש, בניצוחם של שרהחקלאות חיים גבתי ויו"ר ועדת הכספים של הכנסת, ישראל קרגמן, להגן על איש אחד: עוזר שר-הביטחון צבי ("צ'רה") צור, רמטכ"ל לשע" בר בצה"ל, שהיה אחראי אישית להתי-מוטטות של חברת ורד, ושבומונו פרחת שיטת תשלומי השוחד והגיעה לשיאה.

צ'רה, שהתגלה בעקבות חודעתו של מבקר המדינה — כי סך כל תשלומי השו" חד ששילמה ורד הגיעו לכ"ס מיליון דו-לאר — כמי שאינו מקסיד על טוחר המי-דות בנייני ניחול וכספים, שולט כיום, כאחראי על כספי מערכת הביטחון, על תקציבים של מיליארדי לירות בשנה.

למרות זאת מסרב צ'רה, פעולות מצח ובחוצפה, להופיע בסני ועדת הכפשות ולמסור לה דו"ח על האישורים שנתן ל-תשלומי השוחד בורד.

לא היה צורך בפרשת ורד כדי להוכיח בפעם נוספת את הריקבון והשחיתות של המשרד בישראל. אבל פרשת ורד תוכיחה שממשלת ישראל כבר אינה מתביישת בכך.